

Сви Словени су се некада звали Срби!

Posted: 10. новембар 2014. in Античка историја
Ознаке: Антички Срби

Према књизи “Од Индије до Србије – три хиљаде година српске историје” Доброслава Јевђевића, заснованој на цитатима и списима највећих светских историчара, српска историја најмање је стара колико и најстарији халдејски, асирски и мисирски рукописи који датирају од пре седам хиљада година.

БЕОГРАД – Ослањајући се на цитате највећих светских историчара сабраних у књизи „Од Индије до Србије – три хиљаде година српске историје“ Доброслава Јевђевића, доносимо вам причу која открива да ли су од Срба потекли Грци и да ли стоје иза подизања Акропоља.

Од вајкада учимо како историја Срба почиње у шестом веку, од времена досељавања из прибалтичких земаља на Балкан, као да нас пре тога није ни било. Прихватајући такозвану берлинско-бечку школу, понекад се чини као да смо се ћутке помирили са мало је рећи – фалсификованим историјатом према којем Срби у најмању руку не представљају аутохтони народ у Подунављу и на Балкану.

Зар сама чињеница да су након досељавања на Балкан Срби већ имали усавршен језик, обичаје, културни темељ (о царствима да и не говоримо) није била довољна да, ако ништа бар заголица машту.

Па, почнимо онда из почетка. Према књизи “Од Индије до Србије – три хиљаде година српске историје” Доброслава Јевђевића, заснованој на цитатима и списима највећих светских историчара, српска историја најмање је стара колико и најстарији халдејски, асирски и мисирски рукописи који датирају од пре седам хиљада година.

Интересантно је, рецимо, да се баш у поменутих списима помиње име Србин, али не и Словен, као и да је у једном од најчувенијих рукописа, “Кинеском дворском дневнику”, који је непрекидно писан од око две хиљаде године пре Христа, изложено да су у то време Срби живели у азијској Сарматији и у земљама иза Дона.

Вероватно вођен овим подацима, чак је и Француз Робер Сипријан развио теорију о пореклу свих Словена од Илиро-Срба, тачније од подунавских балканских Срба, који су се простирали од Балтичког и Црног мора до Кавказа и Каспијског језера.

Срби, који су из Сарбарске, преко Мале азије, стигли на Балкан 3.000 година пре Христа, населили су Стару Рашку (Тракију), и Крит и то три таласа 1.800, 1.500 и 1.400 године пре Христа. Иако су победили Крићане, измешали су се са њима и претопили у нови народ – Грке!

У књизи “Од Индије до Србије – три хиљаде година српске историје” наводи се чак да ни имена града Атине и истоимене богиње нису грчка, као и да се у неким записима тврди да су Акропољ заправо подигли Срби.

Сами Грци за себе кажу да су настали од народа званог Пелазги, као и да су говорили “варварским” језиком, а налази указују да су то били Срби.

Српски историчар Јован Рајић у “Историји Срба” (1794) изводи порекло Срба од Хунских Сабира, док други аутори име Срба изводе из Србата – Сармата, реке Сербице (између Еуфрата и Тигра у Месопотамији, данашњи Ирак), речи собрание (збор, сабор) или га просторно везују за Сибирију, једну од српских прапостојбина.

Чешки историчар Павел Шафарик везује српско име са речи Сјарбин, Серб, Сербин, Сибрин, што су све облици значења рода, народа, а што има исто значење са латинском речи генс и натио, или индијском речи Серим, што значи народ исте крви.

“Име Србин је најстарије и дубоко укорењено међу свим Словенима” написао је Шафарик.

Грчки историчар Херодот сматрао је да су Срби Трачани и да су после Индуса највећи народ на свету.

Прихватајући његово становиште, немачки и руски историчари разрадили су тезу да је **“међу Србима од памтивека живело велико племе називано Рашчани или Раси, а то име потиче из Индије од речи Рашка, што означава рујну црвену боју, коју су Срби одувек волели.”**

Неда Мариновић у опису најстаријег народа на Балкану износи да Србин, у стародавном индијском језику, санскриту, из кога су потекли сви индо-европски језици, међу којима и српски, означава “слободног човека” који се вечито бори за сопствени опстанак.

Исконски Рашчани Црвени Срби, у време Херодота, живели су у Малој Азији и на Балкану у Тракији. По њима је и названа област Стара Рашка у Тракији поред реке Марице и новија Рашка, Немањина прва Србија.

Грчки историчар Лаоник Халкокондил тврди да су **Срби најстарији и највећи народ на свету** (подразумевајући под тим именом све Словене), а у оригиналној немачкој хроници писаној око 750. године нове ере која се налази у Минхену, између осталог пише: **“Срби представљају тако велико царство (регнум) да су из њих произашли сви словенски народи”** (Хормауерс Арцхив, ст. 282-283).

Један од најпознатијих хрватских историчара др. Фрањо Рачки у својој “Повјести Словена” наводи:

“У почетку су се Словени називали домаћим именом Срби, тј. рођаци, а странци, специјално Немци звали су их Вендима. Тим именом звали су их и Грци и Римљани још од седмог века пре Христа“.

Само ових неколико навода (а, има их барем још толико) потврђује да су Срби најстарији словенски народ и да је име Србин хиљадама година старије од имена Словен.

Име Словен јавља се први пут у петом веку нове ере са римским освајањем. Померајући се на Запад Европе, Срби су се сукобили са Германима. У то доба сва српска племена међусобно су се разумевала и почели су се звати Словенима, а оне које нису разумели назвали су Немци, јер су им деловали немо. Како су се до тада сви Словени називали Србима и хиљадама година сачували то име, отуда су свакако они били кичма и срж свих словенских народа.

Рус Велтман у својој историји потврђује да је у древним временима име Србин било заједничко свим Словенима. И немачки етнолог Зеринг пише:

“Прво опште име свих Словена било је Србли, што је значило уједињени“, а мађарски гроф Калај у својој историји наводи: “По испитивањима најбољих научника сви словенски народи у прастаро доба називали су се Срби“. Он такође наводи да се од шестог века појављује име Слави, док су сви Словени живели заједно и називали се собраћом.

(Телеграф)

Извор – Курир